

védő felugrik és tiltakozik az ellen, hogy a sértett ne tisztelje a tanut.

A bíró dr. Lévyt erősen rendreutasítja viselkedéséért. Elmondotta ezután a tanu, hogy a tanácsjegyző volt felelős a rektori hivatal tisztviselőinek adóztatása miatt.

A tanu és a sértett között ezután

Élehangú szóváltás

keletkezett. A sértett megállapítja, hogy nem ő fizette be utólag az adót, hanem a tisztviselője zsebre vágta az adóját egy éven keresztül és a volt rektor ahelyett, hogy ezért feljelentette volna az illetőt, amikor erről tudomást szerzett, leplezte az ügyet.

— Lelepleztem az ön hanyagságát! — kiáltotta a tanu éles hangon a sértett felé. Jó szívűségből lepleztem a dolgot, nehogy annak a szerencsétlen páriának baja essék...

A következő tanu

Schner Ferenc egyetemi tisztviselő

volt, aki az adózási ügyeket intézte 1930–31-ben. Előadta, hogy hozzá bejelentették a mellékjövödelmeket, ő kiszámította az adót és beszédte az illetőktől. Pettykónak többféle mellékjövödelme volt: a gazdasági hivatal vezetése után és az avatások után. A diplomakiállításból szerzett mellékjövödelme után — úgy emlékszik —, hogy egyszer, egyösszegben adózott. Ugy tudja, hogy a sértett minden után leróta adóját; hogy 1929-ben egyáltalán nem fizetett volna, arról nincs tudomása. Voltak adómentes mellékjövödelmek is voltak terhes járandóságai, mint például a diplomakiállításból származó jövödelmek. Az adónyugták mind abból az időkből származnak, amelyekben a befizetés történt, nem andantáltak egyetlen nyugtát sem. A sértett százszázalékig eleget kívánt tenni a a rektori rendeletnek, sőt többiben maga sürgette az adó beszédését.

Dr. Szepessy Aladár pénzügyigazgató

vallomását nagy érdeklődés előzte meg. Időközben zsufolásig megtelt a földszinti nagyterem és a tárgyalás fokozódó izgalomban folyt tovább. A pénzügyigazgató a bíró kérdéseire elmondotta, hogy csak három kérdésre tud választ adni, mert csak ezekre kapott felhatalmazást a minisztériumtól.

— Dr. Pettykó milyen mellékjövödelmeket élvezett? — ez az első kérdés, mondotta a bíró.

A pénzügyigazgató elmondotta, hogy 5 év alatt 66 ezer pengő mellékjövödelme volt Pettykónak.

— Ezek után mennyi adót fizetett? — volt a második kérdés.

— Öt év alatt 1100 pengőt. Pettykó lehetett abban a tudatlan — folytatta —, hogy a diploma kiállítás után nem kell adót fizetni. Ez a kérdés oly vitás volt, hogy később a miniszter jónak látta szabályozni. A közigazgatási bíróság állapította meg azt, hogy a diplomakiállítási díjak, a készletadások levonása után, adókötelesek. Adócsalás nem forgott fenn, szándékosság nem volt, legfeljebb szabálytalanság. A szabálytalanság abból állott, hogy jövödelmeiről nem vezetett jegyzéket. Ez még nem adócsalás, — állapította meg a pénzügyigazgató.

Dr. Pettykó ezután előadta, hogyha a mellékjövödelmei összegéből levonják a vitás összegeket és így vizsgálják az ügyet, akkor kiderül, hogy az adófizetési kötelezettségének teljes mértékben eleget tett, sőt még többet fezetett, mint az előírás szerint kellett volna.

A pénzügyigazgató a hivatali titoktartásra való hivatkozással több kérdésre nem adott választ.

Dr. Varga János pénzügyi fogalmazó

volt a következő tanu, aki az adóügyben a vizsgálatot vezette. A tanu engedélyt kért, hogy az általa készített ellaborátumot ismertesse. Az ellaborátumban ugyanazok foglaltaknak, amelyeket a pénzügyigazgató is előadott. Elmondotta, hogy az egyetemen végezte a vizsgálatot és azok az adatok szerepelnek kimutatásában, amelyeket az egyetem könyveibe felelt. Hónapokig folytatta a vizsgálást, ezalatt sorbajárta az egyetem pénztárait, az itt vezetett feljegyzéseket, könyveket nézte át és így állította össze kimutatását. A diplomakiállítási díj ügyében dr. Pettykónak van igaza. Ha a törvényt szöveg szerint vesszük, mert tényleg a „terhes szolgáltatást” mentesítik az adózás alól. De az általános adózási szempontból nem volt igaza, mert az egyetem csupán mellékjövödelmhez akarta juttatni, az szerinte nem lehet adómentes; így gondolkodott a közigazgatási bíróság is, amely megállapította, hogy a diplomakiállítási díj adóköteles.

Dr. Kiss Albert egyetemi questor

volt a következő tanu. Tanuvallomásában elmondotta, hogy azokról a mellékjövödelmekről tud, amelyeket az egyetem után kapott. Ezek a diákigazolványok díja és a tandíjjutalékok. Abban az időben bizonytalanok voltak az adózási viszonyok a rendeletek különböző értelmezése miatt. A rektor utasítása szabályozta ezt a kérdést, attól kezdve rendes mederben folyt minden. Csupán két-három tétel után nem vonta le az adót Pettykó jövödelmeiből, mert nem tudta, hogy a gazdasági hivatal intézi-e azt. Ma is minden egyetem más és más módon rója le az adót — mondotta a questor.

Dr. Dettre János kérdésére elmondotta, hogy a természetben élvezett járandóság után hivatalból vonja le külön számfejtőség az adót. Pettykónak az adókiutetésbe nem volt beleszólása. Elismeri a tanu, hogy az adóvizsgálat a questura után folyósított összegeknél is megállapította a hiányt, a professzorok terhére is.

Dr. Sztojka Miklós pénzügyigazgatóhelyettes

is Pettykó mellékjövödelmeire vonatkozólag tett tanuvallomást. Ugyanazokat adta elő, amiket Szepessy pénzügyigazgató és Varga fogalmazó vallott. A tanu minden kérdésre megtagadta a választ a hivatali titoktartásra hivatkozva.

Dr. Hammer Fidél

a városi adóhivatal vezetőjét hallgatták ki ezután. Bejelentette, hogy nincs felmentése és így nem tehet vallomást. A vádlott kijelentette, hogy a tanu szüksége volna, mert éppen dr. Hammer egyik határozata volt az ő feljelentésének az alapja. A tanu kijelentette, hogy ő egyébként sem tud

semmiről, hozzá nem tartozik az ügy.

Az utolsó tanu

dr. Csáldy Gyula egyetemi tisztviselő volt. Kijelentette, hogy a questurából kapott jövödelmei után a sértett az akkori szokásoknak megfelelően adózott. A többi mellékjövödelméről nem tud, azokat másutt számfejtették. A vizsgálat megállapította, hogy az adókat a questura helytelenül vonta le, nemcsak Pettykóra, de a többi professzorokra vonatkozólag is. A hiba a questurában volt a rendelet értelmezése körül.

A vádlott ezután kijelentette, hogy a többi tanu kihallgatásától eldől. Védője ezzel szemben ragaszkodott a többi tanu kihallgatásához, az ügyben szereplő hivatalos személyek megidézéséhez és kérte az adózási ügy aktáinak beszerzését, ismertetését.

Dr. Szász Dezső ügyészi megbízott a további bizonyítást ellenezte.

Dr. Dettre János kérte ismertetni a pénzügyigazgatóság átiratát, mely szerint adócsalás nem forgott fenn és kérte a „terhes illetményekre” vonatkozó miniszteri rendelet ismertetését.

Az ügyészi megbízott javasolta még a pécsi egyetem pénzügytani tanárának szakértőként való kihallgatását a vitás adózási ügyben.

A bíróság a tanu kihallgatása iránti indítványokat elutasította, mert azok nem a per körébe tartozó dolgokra voltak bejelentve, nem rendelte el a bíróság a szakértő kihallgatását sem, ellenben megkeresi a pénzügyigazgatóságot arra vonatkozólag, hogy a sértett eleget tette-e kötelezettségének és ha nem, mennyiben nem és elrendelte a vizsgálati iratok beszerzését. Végül a bíróság dr. Hammer Fidél megidézését is elrendeli, illetve a hivatali titoktartás alól való felmentését kéri a polgármestertől.

A bíróság ezek után a tárgyalást elnapolta.

Kilencmillió pengő a szegedi lakóházak ezévi nyers házbérjövödelme

Egy év alatt 400.000 pengő a házbérjövödelem csökkenése

(A Délmagyarország munkatársától.) A városi adóhivatal a múltév végén benyújtott házbérvallomások alapján most készült el az évi házadókiutelési munkálatokkal. A kimutatás szerint egy év alatt számottevő visszaesés mutatkozik a házadókiutelési alapjánál: a házbérjövödelmnél és így természetesen magánál a házadónál is, ami a lakás és üzlethérek csökkenésének a következménye. A csökkenés azonban korántsem oly nagyarányú, mint az előző években volt, amikor 15–20 százalékos bérleszállítások is történtek Szegeden.

Az adóhivatal megállapítása szerint a város területén a lakóházak nyers házbérjövödelme egy év alatt: 9.073.426 pengő. A nyers házbérjövödelemből ebben az esztendőben 1.573.000 pengő adómentes, úgy, hogy ezidőszent a ténylegesen adóköteles házbérjövödelem Szegeden 7.500.000 pengő. A múltévben ez az összeg 390.000 pengővel több volt, egy év alatt a szegedi háztulajdonosok nyers házbérjövödelme közel négyszázezer pengővel csökkent.

A kilencmillió házbérjövödelem után az adóhivatal erre az évre 1.464.000 pengő házadót vetett ki. A kivetett házadóhoz járul még az idén 568.000 pengő rendkívüli házadó-pótlék. Az idén a házadókiutetés 58.000 pengővel

kevesebb, mint 1934-ben volt.

Érdekes, hogy 266.000 pengőt tesz ki az az összeg, amelyet rendkívüli házadómentesség címén 1935-re elengednek a szegedi háztulajdonosoknak.

A házadókiutetéssel kapcsolatban statisztika készült a házakról és a lakásokról. A kimutatás szerint a belterületen 10.565, a külterületen pedig 10.314 a lakóházak száma. Szeged területén összesen 20.879 lakóházat tartanak nyilván. Az 1930. évi népszámlálás során 20.299 volt ugyanezen a területen a lakóházak száma, öt év alatt a szaporulat: 580 ház, ebből a belterületre esik 270, a külterületre 310. A belterületnek számítanak természetesen a telepek is s nagyobbára a telepi építkezésekkel szaporodott a városban a lakóházak száma, mert valóban a városban az elmúlt évek során csak elenyészően kevés lakóház épült.

Összeszámlálták a lakásokat is, a város területén ezidőszent 22.375 lakást tartanak nyilván.

A házadóról szóló fizetési meghagyásokat a városi adóhivatal a napokban kezdi kikészíteni az érdekelteknek: tizenkilencezer szegedi háztulajdonosnak.

Rádiósok, — érdemes volt várni...! Megjött az idény szenzációja: az

„ORION-SPECIAL”

3+1 csöves vevőkészülék. Szezonvégi rendkívüli olcsó árban Kérjen díjtalan bemutatót az egyed-
árusítónál

DEUTSCH ALBERT

rádió- és villamossági vállalat SZEGED, Kárász-ucca 7. Telefon 18-71. Kedvező részleltetési feltételek.